

## ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre	—	28 kor.	—	fill.
Félévre	—	14	—	—
Negyedévre	—	7	—	—
Egy óra	—	3	—	40
—				
Egyes szám	—	—	—	10 fill.

# PESTI NAPLÓ

## APRÓHIRDETESEK ÁRA:

Egyes szó 4 fillér,  
vastagabb betűvel 8 fillér.

Hirdetések milliméter számtá-  
sál, díjazás szerint.

Megjelenik hétfő kivételével  
napenkint, ünnep után is.

Budapest, 1910.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Andrássy-ut 27.

Vasárnap, április 17.

## Hurrah Roosevelt!

Budapest, április 16.

A magyar Dunavölgyben, Pozsonytól Budapestig, ez az örömkialtás fog holnap fölzeni százezrek ajakáról, s hatalmas visszhangot hozzá a Kárpát-hegylánc s a Kvarneró medencéje közt milliók szivverése ad.

Egy nagy ember érkezik rövid látogatóba vendégül, kit az egész európai civilizáció hónapok óta vetekedve ünnepelel világjáró körútján. Udvarok és kormányok az északamerikai köztársaság volt s talán leendő államfőjét megillető kitüntetésekkel veszik őt mindenütt körül; a népek hódolata áhitatosan adózik a történeti egyéniségnek, erős férfi-jellemnek s a polgárerényeknek, amik hasonló géniuszok homlokára a legszebb diadémot: a polgár-koronát ötvözik.

De nálunk a fogadtatás melege, bensősége és igaz volta minden hivatalos szertartási pompán, vagy bármely polgári tisztességtétel külső kultuszán kell, hogy messze tullegyen. Mert Roosevelt Tivadart Európa e keleti részére, hozánk magyarokhoz nemcsak obligát érdekek vagy turista ingerek vonzották, hanem személyes rokonszenv és mélyebb érdeklődés hajlandóságai. Nem akart oceánontuli hazájába visszatérni anélkül, hogy hazánk földjét ne lássa, a magyarok fővárosát meg ne ismerje,

s nemzeti közszellemünkkel ne érintkezék közvetlenül.

Érzületokok indították őt hosszú útjának e kivételes meg bővítésére. Aki lemondott a római pápa látásáról, ime, készséggel elfogadja egy magyar gróf meghívását, aki elejté a sztambuli és pétervári ut tervét, ragaszkodik ahoz, hogy Budapesten napokat töltsön.

Baráti szívvvel jött, fogadjuk mi is szívünk szerint, lelkes hevülettel, ahogy csak a magyar tud érezni, ha valakit megszeretett.

Üdvözöljük Amerika nagy fiát, ki Európának szintugy büszkesége, hazánk pedig nemes hive, amilyen bármi kevés jutott számunkra e világon. Legyen zászlódisz a házak falán, fejezze ki önkéntes kivilágítás, tisztelgők ezreinek kettős sorfala, örömrivalgása, omló virágzápóra az Isten hozottat, amerre ő elvonul.

Rég tartozó hálaadónkat rójuk le ez által elsőben is ama büszke és szabad köztársaság iránt, mely hat évtized előtt lelkes figyelemmel kísérte alkotmányvédő harcainkat, aggodó részvétellel a hadjárat viszontagságos fordulatait, őszinte megrendüléssel az elkövetkezett katasztrófát, s emberségesen fogadta körébe a hazátlanul bujdosó magyar emigráció tagjait. Mikor csaknem egész Európa elhagyott, Északamerika fiai cselekedtek értünk: meetingjeiken tiltakozó szót

emeltek leigáztatásunk ellen, s a kiegyezés után első voltak, kik a diplomáciai összeköttetést hazánkkal helyreállítani s közjogi függetlenségünket elismerni siettek. Az Unio nagy emberei azóta ritkán fordultak meg világrészünkben, s aki jött, — Granthoz hasonlóan — hazánkat elkerülte. Magyar földön azért e régi tartozás emlékét átérezni, lerovását megkísérteni két emberöltőn át nem volt módunk és alkalmunk. De Roosevelt Tivadar fogadtatásakor egyéb kötelezettségek is szorongatják szívünket.

E nagy férfiú elnöksége alatt érte tetőfokát nálunk az a gazdasági krízis, mely miatt népességünk jelentékeny része vándorbotot von kezébe, hogy boldogulását messze az oceánon túl, az amerikai köztársaságok kedvezőbb létföltételei közt keresse. Hasonló válságon Európa legtöbb állama előttünk átesett: a dus Anglia társországa, Irland, miatta elnéptelenedett, — Német- és Olaszország évtizedeken át bocsátá át nép-fölöslegét az új világba, szintugy Hollandia és Spanyolország, ujabban Oroszország és a Balkán-félsziget a zsidó elemet. Amerika népessége tulnyomólag ily jövevénytelepesek százezreiből táplálkozik s nőtt meg százmillióig. Ez általános áramlat sodrába Magyarország elég későn jutott bele, s nem csodálhatni, hogy el nem kerülheté. Nekünk azonban a kivándorlás nagy vérvesztést jelentett, s oly csapásnak kellett azt kis

nemzet létünkre fölfogni, mely vesztett hadjárattal fölért.

Mély szomorúságunkban csak az vigasztalt, hogy Amerika talaján, az Unio intézményeinek oltalma alatt, kivándorolt véreink fajilag nem pusztultak, nyelvileg nem züllöttek el. A milliót meghaladó amerikai magyarság immár komoly tényező a yankeek társadalmában, szerephez jutott államéletében, s faji tulajdonságaival az új világ legiobbjainak érdeklődő figyelmét érdemelte ki. Azok közt, kik ez eredmény sikeréhez jogot formálhatnak, a vezérlő hely Rooseveltt Tivadaré. Az ő bölcs és emberséges elnöksége alatt konszolidálódott az amerikai magyar elem, neki ötlött fel legelőbb a magyar őserő, nemzeti közszellemünk sok vonzó sajátsága, s azóta nem szűnt meg bensőleg érdeklődni e faj eredete, európai hazája, ezer éves történelme és politikai jövője iránt.

Ez érdeklődés vonzotta Magyarországra, s a mi tisztünk, hogy méltó fogadtatással köszönjük meg figyelmét, melyre a világpolitika szemhatára fölött szertejáró tekintetével ezt a távol kis országot méltatá, ameddig földünk hatalmasai közt a világtörténelem csinálásában részt vett, s most fölkeresi hazánkat, midőn a közélet gondjai nem nehezedenek többé reá s hajlamait közpolgár gyanánt szabadon követheti.

Szeretjük remélni, hogy a köztünk töltött időre kellemes lesz a visszaemlékezése, s Magyarországról azt a benyomást viszi Amerikába haza, hogy egy jóra való nemzet közt járt, mely nehéz internacionális helyzetben s még nehezebb gazdasági viszonyok közt hatalmas kulturális hivatást tölt be, s hogy a tapasztalt valóság nem halványítja el a föltevéseket, melyeket rólunk lelkében eleve megalkotott.